

דף פא.

הרמב"ם הל' פסולי המוקדשין פ"ב הי"א

עין משפט א.

עין לעיל דף עט: עין משפט ו

דף פא:

הרמב"ם הל' תמורה פ"ג הי"א

עין משפט א.

כיצד דין התמורות לקרב מ. תמורת העולה תקרב עולה ואם היתה תמורתה נקבה או בעלת מום תרעה הנקבה עד שיפול בה מום ותמכר ויביא בדמיה עולה. תמורת החטאת תמות כמו שבארנו בפסולי המקדשין. תמורת האשם תרעה עד שיפול בה מום ויפלו דמיה לנדבה. תמורת השלמים פשלמים לכל דבר טעונה סמיכה ונסכים ותנופת חזה ושוק. תמורת התודה כתודה אלא שאינה טעונה לחם כמו שבארנו בהלכות פסולי המקדשין. תמורת הפסח אם המיר בה קדם חצות יום ארבעה עשר אין תמורתו קרבה אלא תרעה עד שיפול בה מום ויביא בדמיה שלמים ואם המיר בה אחר חצות הרי התמורה עצמה תקרב שלמים. תמורת הבכור והמעשר אינם קרבין לעולם שנתמר בככור לה' הוא.

מ. כסף משנה: כיצד דין התמורות ליקרב וכו' עד שאינה טעונה לחם. משנה בפרק ג' דתמורה (דף י"ח): תמורת הפסח וכו'. בפ' מי שהיה טמא (דף צ"ו): אמתני' דאמר ר' יהושע שמעתי שתמורת הפסח קריבה וכו' איפליגו רבה ור' זירא ופסק רבינו כר' זירא ולא ידעתי למה דלכאורה משמע דהלכתא כרבה:

את הספרים "דף היומי עין משפט על הדף" ו"מנחת אשר", של הרב מ. אלאהרן שליט"א אב"ד בירושלים מעוטרים בהסכמותיהם של גדולי ישראל, ניתן להשיג בהוצאת "כתרים" בטלפון 02-5712225 או 0584150477 email: minchat.aaa@gmail.com

מִפִּי הַשְּׁמוּעָה לְמַדּוּ הוּא קָרַב וְאִין תְּמוּרָתוֹ קָרְבָּה. וְדִין
הַמַּעֲשֵׂר בְּכֹר תְּמוּרָתָן תְּרַעָה עַד שְׁיִפֹּל בָּהּ מוֹם
וְתֹאכֵל:

עין משפט ב.ג.ד. הרמב"ם הל' פסולי המוקדשין פ"ב חי"ג

נִתְעַרְבוּ הַנִּתְּנִין בְּפָנִים בְּנִתְּנִין בַּחוּץ. יִשְׁפֹּךְ הַכֹּל לְאַמָּה.
וְאִם לֹא שָׁאֵל וְלָקַח דָּם הַתְּעַרְבֶת וְנָתַן מִמֶּנּוּ בְּפָנִים
וּבַחוּץ. בֵּין שָׁנְתָן בְּפָנִים וְחִזַּר וְנָתַן בַּחוּץ אוֹ בַּחוּץ וְחִזַּר
וְנָתַן בְּפָנִים הַכֹּל כָּשֵׁר. בְּמָה דְבָרִים אָמוּרִים בְּשָׂאָר דָּמִים
הַנִּתְּנִים בַּחוּץ חוּץ מִן הַחֲטָאת. אֲבָל דָּם חֲטָאת הַנֶּעֱשִׂית
בַּחוּץ שְׁנִיתְעַרְבַּ בְּדָם חֲטָאת הַנֶּעֱשִׂית בְּפָנִים. אִם נָתַן
בַּחוּץ וְחִזַּר וְנָתַן בְּפָנִים כָּשֵׁר. נָתַן בְּפָנִים וְחִזַּר וְנָתַן בַּחוּץ
פְּסוּלָה. שְׂדֵם חֲטָאת שֶׁנִּכְנַס לְהִיכָל אֶפְלוֹ חֲטָאת יָחִיד
הַנֶּאֱכָלֶת אֲסוּרָה. שְׁנֵאמַר וְכָל חֲטָאת אֲשֶׁר יוּבָא מִדְּמָה'
וְגו'. וְהוּא שְׂיָבוֹא דֶרֶךְ שַׁעַר הַהִיכָל. שְׁנֵאמַר יוּבָא דֶרֶךְ
בֵּיאָה. אֲבָל אִם הִכְנִיסוּ בְּפִשְׁפֹּשׁ אוֹ דֶרֶךְ חֵלוֹן אוֹ גַּג.
אִינוּ נִפְסָל:

ג. כסף משנה: נתערבו הניתנין בפנים בניתנין בחוץ וכו' בד"א בשאר דמים הניתנין בחוץ חוץ
מן החטאת וכו' עד פסולה. שם במשנה (דף פ"א:) ופסק כחכמים דפליגי אר"ע ואר"א.
ומ"ש שדם חטאת שנכנס להיכל אפי' חטאת יחיד הנאכלת אסור וכו'. שם (דף פ"ב) בכרייתא
דברי ר"י הגלילי. ומדברי רבינו נראה שהוא גורס אין לי אלא חטאת צבור של יחיד מנין
ת"ל כל. ומ"ש והוא שיבא דרך שער ההיכל וכו'. ג"ז שם בסוף הפרק:

עין משפט ה.

הרמב"ם הל' תמידין כפרדן פ"ו ה"ה

דַם הַחֲטָאת קוֹדֵם לְדַם הָעוֹלָה • מִפְּנֵי שֶׁדַם הַחֲטָאת
מְכַפֵּר. אֵיבָרֵי עוֹלָה קוֹדְמִין לְאֵימוּרֵי חֲטָאת מִפְּנֵי
שֶׁהָעוֹלָה כְּלָה לְאֲשִׁים. דַם חֲטָאת וְאֵיבָרֵי עוֹלָה אֵי זֶה
שִׁירְצָה יְקָדִים. וְכֵן דַם עוֹלָה וְאֵימוּרֵי חֲטָאת אוֹ דַם עוֹלָה
וְדַם אֲשֵׁם אֵי זֶה שִׁירְצָה יְקָדִים:

ס. כסף משנה: דם חטאת קודם לדם עולה וכו' איברי עולה קודמין לאימורי חטאת וכו'.
משנה שם זבחים (דף פ"ט): דם חטאת ואיברי עולה וכו'. שם בעיא דלא איפשיטא.
ומ"ש דם העולה ודם אשם וכו'. בעיא שם (דף צ') ואתינן למיפשטה מדתנן חטאת קודמת
לאשם חטאת הוא דקדמה ליה לאשם אבל עולה לא מאי לאו דם לא אימורים דיקא נמי
דקתני מפני שהיא מתנה ש"מ. ולפ"ז משמע דבעיין אפשיטא ורבינו דמשמע מדבריו דלא
איפשיטא אפשר שלא היה גורס האי דיקא נמי דקתני: